

— Under 19de Maj 1891 indberettede Stipendiebestyrelsen til Konsistorium, at Forfatteren af en i Bladet »København«, den 11te Oktober 1890 indrykket blasfemisk Artikel »en ny Religion«, for hvilken Bladets Redaktør ved Højesteret var anseet med Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 2 Maaneder, efter den almindelige Mening skulde være Stud. med. & chir. N. N., som i Marts 1888 havde faaet Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet paa 4 Aar, samt at denne, efterat Regensprovsten paa Stipendiebestyrelsens Anmodning havde opfordret ham til at erklære, om han kunde eller vilde fralægge sig Forfatterskabet til fornævnte Artikel, bestemt havde erklæret, at han ikke vilde svare paa dette Spørgsmaal.

I Skrivelse af 6te Juni 1891 meddelte Konsistorium Stipendiebestyrelsen, at da Stud. med. N. N. herefter ikke havde fralagt sig Forfatterskabet til fornævnte Artikel, og han ved at nægte at svare paa det ham af Stipendiebestyrelsen forelagte Spørgsmaal havde gjort et grovt Brud paa den ham ifølge Universitetsfundatsens Kapitel II. § 1 membr. 3 og § 7 (Retsreglernes § 90) paahvilende Pligt, havde Konsistorium, i Henhold til Stipendiebestyrelsens Indstilling, under 3die Juni 1891 besluttet, at det ham til-delte Kommunitetsstipendium og Regensbeneficium fratoges ham for den tilbagestaaende Tid.

— I de sidste Aar har Konsistorium ifølge Anmodning erholdt fra Københavns Politi Udskrift af Sager, som ved Københavns Kriminal- og Politiret have været anlagte mod Studenter. I Almindelighed have disse Sager angaaet Forseelser mod den offentlige Orden paa Gaden, og der er, forsaavidt de vedkommende Studenter oppebar Kommunitetsstipendiet eller havde Bolig paa Kollegierne, blevet tildelt disse Studerende en Irette-sættelse.

4. Forskjellige Sager.

Efterat en Samling af Universitetslærere havde ladet udføre et Banner for Københavns Universitet, er dette Banner i Efteraaret 1890 modtaget af Konsistorium som skjænket til Universitetslærerne som Korporation for at benyttes af dem ved festlige og højtidelige Lejligheder, hvor de optræde som Repræsentanter for Universitetet.

II. Det akademiske Lærersamfund samt Censorerne ved Universitetets Examina.

1. Oprettelse af en ny midlertidig Docentplads under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

I Skrivelse af 9de Oktober 1890 bemærkede det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, at det ved Anordning af 26de September s. A. var bestemt, at der ved den juridiske Embedsexamens 2den Del, som første Gang skulde holdes i Vinteren 1891—92, foruden de hidtilværende Examensfag endnu skulde optages to nye, nemlig Folkeret og Søret. Selvfølgelig vilde det da for de Studerendes Skyld være ønskeligt, at der i betimelig Tid forelaa den fornødne Vejledning til Studiet i Forelæsninger over disse Fag. Medens dette nu ikke voldte større Vanskelighed for Folkerettens Vedkommende,

m alt tidligere var bleven doceret for de statsvidenskabelige Studerende, og om hvilket der forelaa nyere trykte Forelæsninger af F. C. Bornemann, der kunde lægges til Grund for Studiet, stillede Forholdet sig anderledes i henseende til Sørretten, som ikke var bleven doceret siden den sidste Examenreform i 1871, hvorved den udgik som Examensfag, og af hvilken der siden kun forelaa en ældre Fremstilling af afdøde Professor Gram fra 1851, som i Betragtning af Videnskabens Fremskridt i de sidste halvhundrede Aar ikke længere fyldestgjorde det akademiske Studiums Krav. Det vilde være forbundet med stor Vanskelighed for dem af Fakultetets Medlemmer, som denne Opgave ifølge Fagenes Fordeling vilde komme til at paahvile, og i Øjeblikket at afbryde deres andre Arbejder for at holde en slig Forelesning, der selvfølgelig krævede længere Tids indgaaende Studium. Dertil kom, at det kunde forudses, at paa Grund af den paabudte Reform Mængden af de ustuderede Jurister ved de forestaaende Examineringer for dem vilde være en aldeles uforholdsmæssig Grad. Men endog bortset fra denne forudselige Hæmsørelse havde det allerede i de seneste Halvaar vist sig, at mindst en Aanded af Forelæsningsstunden medgik til Examinering, saa at f. Ex. i Foraars- og Efteraaret de fire Forelæsningsmaanedere maatte indskrænkes til næppe tre, og under disse Forhold vilde den paagjældende Forelæsnings betimelige Udvalgte for Fakultetsmedlemmer være end vanskeligere. Af disse Grunde maatte Fakultetet levende ønske, at der blev beskikket en Mand udenfor, hvem det kunde overdrages at holde Forelæsninger over Sørret. Det kom sig nu ogsaa saa heldigt, at der fandtes en saadan Mand, som efter Fakultetets Skjøn vilde være fuldt kvalificeret til Besørgelsen af dette Hverv, nemlig Dr. jur. V. Bentzon, som ved sin Doktordisputats om Begrebet visdomsret, der ogsaa omfattede Begrebets Anvendelse i Sørretsforhold, aabnede baade en almindelig videnskabelig Dygtighed og en særlig Evne til at behandle søretlige Æmner. Da det derhos i Betragtning af disse Dr. Bentzons Kvalifikationer maatte ansees for i høj Grad ønskeligt, at han fik Lejlighed til snarest muligt at forsøge sig i den akademiske Gjærning, om han maatte ønske at slaa ind paa den, hvortil Udførelsen af det omhandlede Hverv vilde yde ham en saare passende Anledning, indstillede Fakultetet, at der søgtes bevilget et Beløb af 2000 Kr. aarlig i 3 Aar til dermed at udbetale Dr. Bentzon for Afholdelse af Forelæsninger under det retsvidenskabelige Fakultet.

Konsistorium anbefalede i Skrivelse af 28de Oktober 1890 til Kirke- og Undervisningsministeriet Fakultetets Andragende.

Under 14de November s. A. tilskrev Ministeriet Konsistorium, at det havde stillet Ændringsforslag om fornævnte Beløbs Optagelse paa Finansloven for 1891—92 samt tilføjede, at Ministeriet, saafremt Bevillingen opnaaedes, vilde stille det som Vilkaar for Sagens nærmere Ordning, at de Forelæsninger over Sørret, som Dr. Bentzon vilde have at holde, beregnedes paa, at dette Fag fuldstændigt kunde gennemgaaes i Løbet af eet Halvaar, og at der kun hvert andet Halvaar maatte holdes almindelige Examensforelesninger i Faget, samt at han ved Siden af disse Forelæsninger blev forpligtet til at tage Del i Fakultetets øvrige Arbejder, saasom Afholdelse af offentlige Øvelser og ved anden Virksomhed, som det af Fakultetet maatte findes ønskeligt at overdrage ham.

Ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1891—92 blev det bevilget, at der paa Universitetets Udgiftspost 7. a. til videnskabelige Formaals Fremme opførtes et Beløb af 2000 Kr. til Dr. juris V. Bentzon til fortsat videnskabelig Uddannelse.

I Skrivelse af 25de April 1891 meddelte Ministeriet Konsistorium, at det ved kgl. Resolution af 16de s. M. var bifaldet, at fornævnte Beløb til lagdes Dr. Viggo Bentzon, samt at det var paalagt ham hvert andet Halvaar at holde Forelæsning over dansk Søret i det for de juridiske Studerende nødvendige Omfang samt efter det rets- og statsvidenskabelige Fakultets nærmere Bestemmelse at overtage andre videnskabeligt uddannede Beskæftigelser, derunder skriftlige Øvelser med de Studerende.

Efterat denne Skrivelse var meddelt Fakultetet, indstillede dette i Skrivelse af 8de Maj s. A., at det blev bemyndiget til at overdrage Dr. Bentzon at deltage i Examinationen og Bedømmelsen ved den juridiske Examen for Ustuderede efter Fakultetets nærmere Anvisning. Der vilde herved skaffes nogen Lettelse for Fakultetets Medlemmer i det i de senere Aar meget byrdefulde Examensarbejde, og en Medvirkning som den ovennævnte var ganske stemmende med Dr. Bentzons Ønske.

Under 19de s. M. bemyndigede Ministeriet Fakultetet til at overdrage Dr. Bentzon efter Fakultetets nærmere Anvisning at deltage i Examinationen og Bedømmelsen ved den juridiske Examen for Ustuderede, saalænge denne Examen holdtes under de nuværende Former.

Efterat der ved Professor, Dr. jur. Goos' Udnævnelse til Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Juli 1891 var blevet en Professorplads ledig i Fakultetet, blev paa Fakultetets Anbefaling Dr. jur. Viggo Bentzon under 21de April 1892 udnævnt til Professor i dets rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

2. Oprettelse af en ny midlertidig Docentplads under det lægevidenskabelige Fakultet i Undervisning om epidemiske Sygdomme.

Ved Skrivelse af 17de Juli 1890 indsendte Konsistorium til Kirke- og Undervisningsministeriet et fra det lægevidenskabelige Fakultet modtaget Andragende om, at der maatte blive søgt tilvejebragt en Overenskomst med Københavns Kommunalbestyrelse, hvorefter det paalagdes Overlægen paa Blegdamshospitalet at give en regelmæssig klinisk Undervisning for de lægevidenskabelige Studerende i de Sygdomme, der bleve behandlet paa Hospitalet, imod at han derfor blev honoreret af Universitetet paa lignende Maade som Overlægerne paa Kommunehospitalets 4de og 6te Afdelinger. Konsistorium anbefalede, at den ønskede Ordning søgtes gennemført, og at der paa Universitetets Budget for Finansaaret 1891—92 under Udgiftspost 7, som ny Underkonto, optoges et Beløb af 2000 Kr. i det paa-gældende Øjemed.

Det lægevidenskabelige Fakultet bemærkede i sit Andragende af 14de Juli 1890 Følgende:

Under den Udvikling, som Hospitalsforholdene her i Byen havde undergaaet i de senere Aar, var det lidt efter lidt kommet dertil, at de fleste af de vigtigere smitsomme epidemiske Sygdomme, saasom Skarlagensfeber

Læselinger, Difteri, exantematisk Tyfus, Dysenteri, ikke mere behandlede paa et Hospital, hvor der gaves klinisk Undervisning: det kgl. Frederiks Hospital, Kommunehospitalet og Børnehospitalet. Paa de to sidstnævnte modtoges de overhovedet ikke mere, og paa Frederiks Hospital, hvor det var tilladt at modtage i alt Fald nogle af dem, indlagdes de dog faktisk i en nyeste Tid saagodtsom aldeles ikke.

Den nødvendige Følge af dette Forhold havde været den, at den kliniske Undervisning i disse Sygdomme, der dog hørte til de vigtigste, som en praktiske Læge i sin Virksomhed fik at gjøre med, i de sidste Aar var gaaet ganske bort paa Grund af den fuldstændige Mangel paa Materiale. Der var herved opstaaet en Lakune i det lægevidenskabelige Undervisningskursus, som let vilde kunne komme til at røbe sig paa en uheldig Maade i de Lægers fremtidige Uddannelse, og som det derfor var Fakultetets Pligt at gjøre opmærksom paa og søge saavidt muligt at faae udfyldt.

Til under de forhaanden værende Omstændigheder at faae en fyldestgørende klinisk Undervisning i de enkelte Sygdomme bragt istand, fremkom der sig, saavidt man kunde skjønne, kun to Udveje: enten kunde man søge for, at der, naar Lejligheden tilbød sig, blev indlagt et tilstrækkeligt stort Antal Patienter med disse Sygdomme paa Frederiks Hospital, eller man kunde søge at faae indrettet en klinisk Undervisning paa det af de civile Hospitaler, hvor disse Sygdomme nu alene modtoges, nemlig »Blegdams-hospitalet«.

Det første af disse Alternativer frembød utvivlsomt i flere Henseender store Fordele: Undervisningen vilde forblive i den kliniske Universitetslærers Hænder, og de Studerende vilde spares for at maatte søge til endnu et Hospital for at finde den fornødne Undervisning. Men paa den anden Side kunde det ikke nægtes, at Bestræbelser for paany at trække de smittelige epidemiske Sygdomme til Frederiks Hospital vilde stride saa stærkt mod hele den Retning, hvori baade Hygiejnen i Almindelighed og specielt Hospitalshygiejnen havde bevæget sig i den nyere Tid, og i hvilken der saa her i Byen var bleven arbejdet stærkt til Bekjæmpelse af smitsomme Sygdommes Udbredelse, at man — uanseet hvad man saa forresten maatte sige om Farligheden eller Ufarligheden af et saadant Skridt — fortiden ikke kunde tilraade at gribe til denne Udvej.

Hvad det andet af de nævnte Alternativer, Indretningen af en supplementær klinisk Undervisning paa Blegdamshospitalet, angik, da forekom det Fakultetet, at det frembød Betingelser for en tilfredsstillende Ordning af den her omhandlede Sag. Man skulde særlig fremhæve, at man ved en Arrangestaltung som den nævnte ikke vovede sig ind paa et nyt og uprøvet Forsøg, idet der jo allerede i adskillige Aar, efter Overenskomst med Københavns Kommune, havde bestaaet en regelmæssig supplementær klinisk Sammensundervisning paa to af Kommunehospitalets Afdelinger, hvis Overlæger bleve lønnede af Universitetet for at give en saadan Undervisning, og som Fakultetet ved Vakancer i Overlægeposterne fik Lejlighed til at udvælge sig om Ansøgenes Kvalifikationer. Denne Ordning havde vist sig tilfredsstillende, og Fakultetet mente, at en lignende Ordning med Blegdams-hospitalet, hvorefter dets Overlæge kom til at staa i samme Forhold til

Universitetet, som nu Overlægerne paa Kommunehospitalets 4de og 6te Afdelinger, paa en heldig og fyldestgørende Maade maatte kunne bøde paa den følelige Mangel, der, som ovenfor vist, for Øjeblikket fandtes i den kliniske Undervisning.

Fakultetet androg derfor om, at Ministeriet vilde søge at tilvejebringe en Overenskomst med Københavns Kommunalbestyrelse, ifølge hvilken det paalagdes Overlægen paa Blegdamshospitalet at give en regelmæssig klinisk Undervisning i de paa Hospitalet behandlede Sygdomme, imod at han derfor honoreredes af Universitetet paa lignende Maade, som nu Overlægerne paa Kommunehospitalets 4de og 6te Afdelinger, hvorfor der ved indtrædende Vakancer i denne Overlægepost af Magistraten blev givet Fakultetet Anledning til at udtale sig om eventuelle Ansøgerses Kvalifikationer.

Efterat Ministeriet under 29de Juli 1890 havde sendt Sagen til Københavns Magistrat, meddelte denne i Skrivelse af 17de Januar 1891, at Sagen havde været gjort til Gjenstand for Behandling i begge Kommunalbestyrelsens Afdelinger, og at Magistraten var bleven bemyndiget til at træffe Overenskomst om Sagens Ordning paa det i Magistratens nedennførte Skrivelse til Borgerrepræsentationen nærmere angivne Grundlag. Magistraten anmodede derhos om, hvis Sagen herefter ønskedes fremmet, at faae Underretning om, med hvem de yderligere Forhandlinger, som særlig Punkterne 4 og 5 i Magistratens Skrivelse vilde nødvendiggjøre, vilde være at føre.

Magistraten bemærkede i sin Skrivelse til Borgerrepræsentationen af 22de December 1890 blandt Andet Følgende:

Fra et rent kommunalt hygiejnisk Standpunkt kunde der vistnok rejses og var der ogsaa bleven rejst Betænkeligheder ved at gaa ind paa en Ordning som den foreslaaede, da det næppe vilde være muligt at ordne Undervisningen paa en saadan Maade, at man ikke derved kom til paa et eller andet Punkt at afvige fra de for Hospitalet af Hensyn til Smittefaren givne reglementariske Bestemmelser. Ligesom Lægeraadet og den kst. Stadslæge maatte Magistraten imidlertid holde for, at der burde sees bort herfra, da det maatte erkjendes, at det var af stor Vigtighed, at de Studerende fik Lejlighed til at gjøre sig bekendte med de heromhandlede Sygdomme, hvilket i ethvert Fald fortiden vanskeligt vilde kunne lade sig gjøre, naar Kommunen ikke vilde vise sig imødekommende. Idet Magistraten derfor skulde anbefale, at dette skete, maatte den dog hertil knytte følgende Reservationer og Betingelser.

1. Af Fakultetets Skrivelse fremgik det, at Fakultetet gik ud fra, at der, hvis Ordningen kom istand, i Tilfælde af Vakance i Overlægeembedet vilde blive givet Fakultetet Lejlighed til at udtale sig om de eventuelle Ansøgerses Kvalifikationer. Dette skulde Magistraten vel ikke modsætte sig, men den maatte dog hertil, ligesom Tilfældet havde været med Hensyn til Overlægeposterne ved Kommunehospitalets 4de og 6te Afdelinger, knytte et udtrykkeligt Forbehold om, at Magistratens Ret til at bestemme, hvem der skulde have Embedet, ikke herved i nogen Retning begrænsedes.

2. Hvis Hospitalets Belægning vedblev at være ligesaa stor som nu, maatte det befrygtes, at Overlægen ikke vilde kunne besørge Undervisning

en, medmindre der gaves ham større lægelig Assistance, hvilket da maatte ske under den Form, at der efter Magistratens nærmere Bestemmelser antoges enten en 2den Reservelæge eller en fast Kandidat. Da Forholdet i sa Henseende kunde blive afhængig af Belægningens Størrelse, burde Antallet dog kun ske for et Aar ad Gangen. Medens Magistraten mente, der burde gives den Paagjældende fri Station paa Hospitalet for Kommunens Regning, maatte man derimod holde for, at Universitetet burde reudere Kommunen den Pengeløn, hvorom der kunde blive Spørgsmaal.

3. Hvilke smitsomme Sygdomme der skulde behandles paa Blegdamshospitalet, vilde altid bero noget paa de konkrete Omstændigheder, og det maatte udtrykkelig reserveres, at Kommunens Ret til at tage Bestemmelser i saa Henseende ikke begrænsedes ved Overenskomsten.

4. Efter Forhandling med Fakultetet burde der af Overlægen udarbejdes en Plan for Undervisningens Ordning, der forelagdes Magistraten til godkendelse, forsaavidt den berørte Hospitalets Interesser.

5. De Studerende maatte iagttage de reglementariske Bestemmelser, Magistraten til enhver Tid maatte anse det nødvendigt at foreskrive for saavidt muligt at forebygge Fare for Smittes Overførelse. Skulde Gjennemførelsen af disse nødvendiggjøre særlige Udgifter for Hospitalet, maatte disse, saamt Magistraten forlangte det, refunderes af Universitetet.

Endnu bemærkedes, at der selvfølgelig maatte forbeholdes begge Parter Ret til at træde tilbage fra Forholdet til enhver Tid, i ethvert Fald med et nærmere bestemt Varsel.

Efterat der paa Universitetets Budget for Finansaaret 1891—92 paa Udgiftspost 7 k. var blevet optaget og bevilget et Beløb af 2000 Kr. som et aarligt Tilskud for Overlægen paa Blegdamshospitalet, tilskrev Ministeriet under den 14de April 1891 Kjøbenhavns Magistrat og det lægevidenskabelige Fakultet, Ministeriet Intet havde imod, at Sagen i det Hele ordnedes paa de af Magistraten stillede Betingelser, hvorfor der ogsaa i Forslaget om ovennævnte Bevilling var blevet taget det fornødne Forbehold om Udgiften til eventuel Ansættelse af en ny Læge som Assistent for Overlægen. Ministeriet anmodede derhos Magistraten og Fakultetet om at forhandle om Sagens nærmere Ordning.

Under 17de Juli 1891 tilstillede Kjøbenhavns Magistrat Ministeriet et af en Kommission af Delegerede af det lægevidenskabelige Fakultet og Magistraten udarbejdet Forslag til Sagens Gjennemførelse. Magistraten bemærkede, at den for sit Vedkommende vilde kunne gaa ind paa, at Forholdene ordnedes, som af Kommissionens Majoritet foreslaaet, dog at Magistraten i Henhold til det af Stadslægen Bemærkede maatte forbeholdes Ret til at forlange Undervisningen suspenderet, hvis en Sygdom, der ikke efter sin Natur altid var under offentlig Behandling, skulde blive gjort til Gjenstand for en saadan. Hvad angik de Sygdomme, der altid vare under offentlig Behandling, vilde disse kun undtagelsesvis blive behandlet paa Hospitalet. Magistraten bemærkede derhos, at man ikke ved Hjælp af de nuværende Lokaliteter vilde kunne fyldestgøre de Fordringer, der efter det Foretagne vilde blive stillede. Der fandt imidlertid fortiden en Ombygning af Badene i Hovedbygningen, og Planerne herfor vilde, efter hvad Stads-

ingeniøren havde oplyst, for en Merudgift af 720 Kr. kunne ændres saaledes, at der her vilde kunne præsteres de nødvendige Bade. Denne Merudgift maatte dog eventuelt afholdes af Staten.

I den af fornævnte Kommission (Professorerne, Dr. With, Dr. Stadfeldt og C. Lange, Stadslæge, Dr. Tryde, Overlæge, Professor, Dr. Sørensen og Hospitalsinspektør Gredsted) under 27de Juli 1891 afgivne Betænkning bemærkedes:

Som Resultat af Forhandlingen, hvis væsentligste Gjenstand havde været Punkterne 4 og 5 i den i Københavns Magistrats Skrivelse af 22de December f. A., fremsattes følgende Forslag.

1. Overlægen ved Blegdamshospitalet afholder i hvert Universitetssemester — første Gang i Efteraarsemesteret 1891 — et eller flere kliniske Kursus for lægevidenskabelige Studerende i de epidemiske Sygdomme, der til enhver Tid behandles paa Hospitalet.

2. Det forudsættes, at de Studerende ville blive forpligtede til at gennemgaa ovennævnte kliniske Kursus paa Blegdamshospitalet, forinden de indstille sig til 2den Del af lægevidenskabelig Embedsexamen.

De Studerende modtages først til Kursus paa Blegdamshospitalet, naar de have haft den befalede medicinske Praktikantklinik.

3. Det overlades Overlægen at træffe Bestemmelse om de Studerendes Indtegning til oftnævnte Kursus, om deres Inddeling i Hold og om Enkelthederne ved Kliniken, idet det dog forudsættes, at Antallet af Deltagere i de enkelte Kursus ikke sættes altfor lavt (ca. 10 à 12), for at Undervisningen ikke skal blive for kortvarig, at Undervisningen helt eller delvis søges strakt over et Semester (f. Ex. ved at de enkelte Hold møde bestemte Dage, eller ved at der en Dag om Ugen gives almindelige Øvelser [for alle Semestrets Klinikister] med Demonstration, Forelæsning eller Lignende), for at de Studerende kunne faae seet saameget som muligt, ogsaa sjeldnere forekommende Tilfælde, og navnlig for at de kunne følge de almindelig forekommende Tilfælde til disses Afslutning, at Undervisningen saavidt muligt gives i særlige Lokaler, og at Overlægens Bestemmelser iøvrigt falde indenfor den ved Forhandlingen med undertegnede Fakultetsmedlemmer givne Ramme.

4. De Studerende maa efter Overlægens nærmere Bestemmelse og under hans Kontrol underkaste sig de samme Regler, som ere foreskrevne Hospitalets faste Personale for at forebygge Smittefare. I dette Øjemed skulle de bruge de sædvanlige Overklædninger, der leveres dem af Hospitalet, og, om det forlanges, skulle de paa Hospitalet have beroende en fuldstændig, særlig til Brug alene paa Hospitalet bestemt Klædning. De skulle derhos foretage saadanne Rensninger af deres Person, respektive Overklædninger, som Overlægen anordner, saavel naar de gaa fra en Afdeling paa Hospitalet til en anden, som naar de forlade Hospitalet, og overhovedet rette sig efter de Bestemmelser, som ere eller maatte blive truffene for at forhindre Smittes Overførelse paa og fra Hospitalet. De maa ikke færdes paa Hospitalets Grund udenfor de dem anviste Steder. Der stilles det fornødne Apparat til Raadighed til, at der i et begrænset Tidsrum kan gives et større Antal Bade (tempereret Douche).

Udover den ovenomhandlede kliniske Undervisning af Studenter maatte Kursus i epidemiske Sygdomme for Kandidater efter Examen anses for ærdeles nyttige; da den mellem Ministeriet og Kommunen trufne Overensomst imidlertid ikke omfattede saadanne Kursus for Viderekomne, kunde Kommissionen ikkun anbefale Spørgsmaalet om lægevidenskabelige Kandidaters Adgang til Kommunens Epidemihospitaler til velvillig Opmærksomhed fra Ministeriets og Magistratens Side, ligesom Fakultetets Delegerede vilde ætte Pris paa, at der ogsaa blev givet Kandidater Adgang til de Demonstrationer og Forelæsninger, som Overlægen eventuelt vilde holde ved Siden af den egentlige (Praktikant-) Klinik.

Med Hensyn til Enkelthederne i det Forslag, som Udvalgets Flertal mente at kunne blive staaende ved, gjorde Stadslæge Tryde følgende Bemærkninger:

ad Post 1. Efter Ordene: »de epidemiske Sygdomme, der til enhver Tid behandles paa Hospitalet« maatte han ønske tilføjet »forsaavidt de ikke ere eller maatte være satte under offentlig Behandling.«

Han bemærkede i saa Henseende, at det formentlig vel maatte kunne lade sig gjøre at indrette en klinisk Undervisning ogsaa for nævnte Sygdomme og under anførte Omstændigheder, navnlig da, naar Undervisningen ordnedes paa en saadan Maade, at de, der fik Adgang til Hospitalet ikke kom til at staa i et saa løst Forhold til dette, som det efter Forslaget vilde være Tilfældet. Saaledes som Forslaget tænkte sig Undervisningen ordnet, maatte han anse det for utilstedeligt, at Patienter, som Sundhedskommissionen og Sundhedspolitiet i Henhold til Loven tvang ind paa Hospitalet, samtidig afgaves til Materiale for klinisk Undervisning. Og det behøvede jo ikke nogen nærmere Paavisning, at den Svækkelse af Isolationen, som medførtes ved Hospitalets Benyttelse i Undervisningens Tjeneste, havde en langt større og mere faretruende Betydning, naar Talen var om Sygdomme, der vare eller maatte være satte under offentlig Behandling.

ad Post 2. Med Flertallet var han enig i, at det kliniske Kursus burde være obligatorisk, og herpaa burde der formentlig lægges særlig Vægt. Bortset fra, at man vistnok fra alle Sider vilde have været yderlig betænkelig paa — af Hensyn til et, selve Hospitalet fremmed Formaal — at ofre noget af dets Isolationssikkerhed, naar det skulde være afhængigt af de Studerendes Forgodtbefindende, om og i hvilken Udstrækning de vilde benytte Undervisningen, saa vilde det let sees, at hele Forslaget stillede de Studerende i et saa løst Forhold til Hospitalet, at man i dettes Interesse og til Beryggelse mod Smittefare maatte have Tvangsmidler til sin Raadighed. Et saadant Tvangsmiddel fik Hospitalet nu, naar det kliniske Kursus var obligatorisk. Overtrædelser fra de Studerendes Side af de givne Bestemmelser med Hensyn til Adgangen til Hospitalet vilde nemlig kunne medføre, at der formentes Vedkommende Adgang til Undervisningen i det paagældende Semester, hvorved hans Examen selvfølgelig maatte udsættes et halvt Aar.

Med Hensyn til Forslaget i sin Helhed, da var han ikke utilbøjelig til at anbefale det til forsøgsvis Gjennemførelse, naar de Bestemmelser, der tilsigtede at begrænse Smittefaren, suppleredes saaledes, at de

Studerende stilledes i et mindre løst Forhold til Hospitalet. Dette kunde formentlig opnaaes, naar den kliniske Undervisning henlagdes til Dage, paa hvilke de Studerende i mindre Hold, fra Morgen til Aften kunde forblive paa selve Hospitalets Omraade. Undervisningen vilde kunne blive fyldigere, de Syge og deres Familier, hvilke sidste jo vare udelukkede fra Hospitalet, vilde da ikke finde noget stødende i, at der gaves Uvedkommende den Adgang til Hospitalet, som nægtedes dem selv, de vilde betragte hvert lille Hold Studerende som de øvrige Funktionærer paa Hospitalet, altsaa som Personer, der i Hospitalets og de Syges Interesse havde Adgang til dette, og de Studerende vilde ved at følge og deltage i hele Dagens Hospitalsarbejde føle sig ganske anderledes knyttede til Hospitalet og ansvarlige ligeoverfor dette, end naar de besøgsvis en Times Tid saa en, saa en anden Dag gik ud og ind. Til Disposition for en saadan Undervisning stod de fire Maaneder Januar, Juni, Juli og August, i hvilke der ikke gaves anden Undervisning, samt hver Søndag i den øvrige Del af Aaret.

Naar Flertallet ikke havde kunnet tiltræde Stadslægens Bemærkninger og Forslag, forsaavidt disse vare afvigende fra Flertallets, da skyldtes dette ikke alene Hensynet til Undervisningen og de Studerendes Tarv, men ogsaa Hensynet til, at Flertallets Forslag endog forekom dette mere betryggende ligeoverfor en eventuel Smitteoverførelse i og udenfor Hospitalet.

Hvad Undervisningens Tarv angik, da skjønnede Flertallet ikke rettere, end at den af Stadslægen foreslaaede Undervisningsmethode med dagvis Ophold i Hospitalet og den dermed forbundne kortvarige Undervisningstid foruden at forlænge Studietiden for lægevidenskabelige Studerende og hindre dem i at komme over den i økonomisk Henseende vanskelige Studietid ved Informationer og Ferieophold hos Slægt og Venner — vilde umuliggjøre netop de Fordringer til Undervisningens Form, som vare opstillede i Forslagets Punkt 3. Med Hensyn til Faren for Smitteoverførelse forekom det Flertallet, at denne bedre fjernedes ved, at de lægevidenskabelige Studerende kun færdedes i Hospitalet under Overlægens umiddelbare Opsigt, end om de indstilleredes der under den af Stadslægen foreslaaede Form, hvorved den direkte og personlige Kontrol fra Overlægens Side blev umuliggjort.

Hvad angik den Indskrænkning, som Stadslægen havde foreslaaet med Hensyn til Sygdomme, der vare eller maatte blive satte under offentlig Behandling, skulde det kun bemærkes, at hvis en af de paa Blegdamshospitalet behandlede epidemiske Sygdomme skulde antage en særlig ondartet Natur med større Udbredelse, saaledes at det fandtes nødvendigt at sætte den under offentlig Behandling, forsaavidt den ikke efter Loven altid var Gjenstand for saadan Behandling, da vilde der i et sligt formentlig saare sjældent indtrædende Tilfælde være en saadan Nødstilstand tilstede, at hele Undervisningsspørgsmaalet maatte kunne stilles i Bero, og at som Følge deraf de af Stadslægen fremhævede, som det forekom Flertallet overdrevne Betæneligheder vilde vise sig uden praktisk Betydning og næppe fortjene speciel Omtale i en Overenskomst om Undervisningsspørgsmaalet i dets Almindelighed.

I Skrivelse af 21de Juli s. A. til Magistraten meddelte Ministeriet, at det kunde gaa ind paa, at Sagen med det i Magistratens Skrivelse tagne Forbehold ordnedes som foreslaaet af Komiteens Majoritet, og at man var villig til at afholde den i Magistratens Skrivelse nævnte Udgift ved Badenes Indretning.

Under 5te August s. A. gav Ministeriet derhos det lægevidenskabelige Fakultet Underretning om denne Afgjørelse samt tilskrev Overlæge ved Blegdamshospitalet, Professor, Dr. med S. T. Sørensen, at der som Honorar for den Undervisning, han efter den trufne Afgjørelse vilde komme til at meddele de lægevidenskabelige Studerende, vilde blive udbetalt ham et årligt Honorar af 2000 Kr. fra 1ste s. M. at regne.

— Ved Skrivelse af 6te November s. A. tilstillede Ministeriet Konsistorium en Skrivelse fra det lægevidenskabelige Fakultet, hvori dette indstillede, at de paa Blegdamshospitalet oprettede kliniske Kursus i epidemiske Sygdomme, saaledes som forudsat i Kommissionens Forslag, maatte blive obligatoriske for de lægevidenskabelige Studerende, der indstillede sig til den 2den Del af Embedsexamen i Juni 1893 og senere, idet Ministeriet anmodede Konsistorium om at indhente Erklæring fra Fakultetet, om det ved Forslagets Gjennemførelse kunde undgaaes at forøge Fordringerne ved den lægevidenskabelige Examen i det Hele og derved forlænge Studietiden.

Under 21de s. M. indsendte Konsistorium en Erklæring fra Fakultetet, hvori udtaltes, at fornævnte obligatoriske Kursus ikke vilde forøge Examenfordringerne, og at de vare ordnede paa en saadan Maade, at de ikke bejødte at forlænge Studietiden.

Efter Indstilling fra Ministeriet blev det ved kgl. Resolution af 10de December 1890 (Bekj. af 10de s. M.) fastsat, »at Enhver, der i og med Examensterminen i Juni 1893 vil indstille sig til 2den Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen ved Universitetet, forinden skal godtgjøre Dekanus i det lægevidenskabelige Fakultet, at han i et helt Semester har gennemgaaet det eller de kliniske Kursus i epidemiske Sygdomme, som i det Foregående Semestret ere afholdte ved Blegdamshospitalet.«

Paa Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1891—92 blev optaget og bevilget et Beløb af 2031 Kr. 82 Ø. til Anskaffelse af Lærebøger og Huer samt Indretning af Brusebade for de Studerende ved de kliniske Øvelser paa ovennævnte Hospital.

3. Besættelse af Posten som Professor i Farmakologi under det lægevidenskabelige Fakultet.

Efterat Konsistorium havde indberettet, at Professor, Dr. med. Warncke den 11te December 1890 var afgaaet ved Døden, anmodede Kirke- og Undervisningsministeriet under 18de s. M. Konsistorium om, at indhente en Erklæring fra det lægevidenskabelige Fakultet om, hvorvidt den ved Professor Warnckes Død ledigblevne Plads i Fakultetet burde besættes efter foregaaende Konkurrence.

Under 2den Januar 1891 sendte Ministeriet Konsistorium en Skrivelse af 30te December 1890 fra det lægevidenskabelige Fakultet, hvori dette

indstillede, at der blev berammet en Konkurrence efter nærmere Bestemmelser, og at Dr. med. H. Chr. J. Gram indtil dette Tidspunkt maatte ansættes til foreløbig at docere Faget og examinere ved Examinerne i samme. Ministeriet bifaldt denne Ordning, mod at der udbetaltes Dr. Gram et maaendeligt Honorar af 200 Kr., at udbetale ham forud fra 1ste Januar 1891 at regne og at afholde af den ledige Professorlønning.

Efterat Konsistorium under 19de Januar s. A. havde anbefalet Fakultetets Forslag om Konkurrence, anmodede Ministeriet Konsistorium om snarest at foranledige Forslag til Konkurrencens Afholdelse indsendt.

I Anledning af en af Fakultetet indsendt Skrivelse, meddelte Ministeriet under 3die Februar s. A. Dr. Gram Bemyndigelse til, saalænge han udførte de med det ledige Professorat forbundne Forretninger, at disponere over de til farmakologisk Samling bevilgede Beløb paa Universitetets Budget, hvorhos Ministeriet paa en Forespørgsel fra Fakultetet under 25de s. M. svarede, at de Dr. Gram overdragne Forretninger, som Fakultetet ogsaa nærmest forudsatte, ikke omfattede de for Farmaceuter bestemte Forelæsninger i Farmakologi, der skulde besørges af Cand. pharm. Rützau.

Ved Skrivelse af 9de Marts s. A. indsendte Konsistorium et fra det lægevidenskabelige Fakultet modtaget Forslag til Konkurrence, hvorefter Ministeriet i Skrivelse af 13de April s. A. meddelte Konsistorium, at der under 3die s. M. allernaadigst var bifaldet følgende Regler for Konkurrencen:

»1. at der i Overensstemmelse med Universitetets Fundats af 7de Maj 1788 Kap. I § 13 i indeværende Aars September Maaned maa afholdes en Konkurrence om en Professorpost i Farmakologi under det lægevidenskabelige Fakultet, til hvilken Konkurrence kun Videnskabsmænd, der ere lægevidenskabelige Kandidater fra Kjøbenhavns Universitet have Adgang og saaledes at Ansøgninger om Tilladelse til at deltage i Konkurrencen indgives inden den 1ste Juni d. A.

2. at Konkurrencen afholdes efter følgende Regler:

- a. Affattelse af en Afhandling med særlig opgivet Æmne for hver af Konkurrenterne; Afhandlingen afleveres trykt i Løbet af 28 Dage til Censurkomiteens Formand.
- b. En Forelæsning over et selvvalgt Æmne i 3 paa hinanden følgende Dage, 1 Time hver Dag.
- c. En enkelt Forelæsning over et opgivet Æmne med 4 Timers Forberedelse.

3. at der til at vælge Opgaverne og bedømme Prøverne nedsættes en Komité, bestaaende af 7 Medlemmer, 4 af det lægevidenskabelige Fakultet og 3 valgte udenfor Fakultetet.

4. at der om Afholdelsen af denne Konkurrence maa foranstaltes fornøden Bekjendtgjørelse.«

Ministeriet tilføjede, at det ventede i sin Tid at modtage en Meddelelse om, hvilke Mænd Fakultetet maatte bringe i Forslag til Medlemmer af Bedømmelseskomiteen.

Under 10de Juni 1891 indberettede det lægevidenskabelige Fakultet, at der, efterat Anmeldelsesfristen for Konkurrencen var udløben, kun var

indkommen en Ansøgning fra Dr. med. Gram. Da denne Ansøger dels havde gjort sig bemærket ved fortjenstfulde farmakologiske Undersøgelser og videnskabeligt Arbejde i andre Retninger, dels som Privatdocent og endest som midlertidig Docent havde foredraget Farmakologi for de Studerende paa en tilfredsstillende Maade, androg Fakultetet om, at den ledige Professorplads i Farmakologi blev besat med Dr. Gram. Konsistorium sluttede sig i Skrivelse af 7de Juli s. A. til Fakultetets Indstilling. Dr. med. Hans Christian Joachim Gram blev derefter under 29de s. A. udnævnt til Professor i Farmakologi.

4. Forslag om Docent Dr. med. O. Blochs Udnævnelse til Professor extraordinarius.

I Skrivelse af 30te December 1890 henlede det lægevidenskabelige Fakultet Kirke- og Undervisningsministeriets Opmærksomhed paa den Anbefaling, der vilde opstaa, hvis Docent, Overkirurg, Dr. med. O. Bloch, der flere Aar havde repræsenteret et meget vigtigt praktisk Fag i Fakultetet, vedblivende skulde beholde sin mindre gunstige Stilling, samtidig med at et maaske yngre Mand rykkede ind i den ved Professor Warnces Dødsbegivenhed. Fakultetet androg derfor om, at Ministeriet vilde tage denne Sag under Overvejelse og eventuelt bestræbe sig for, at Dr. Bloch kunde blive jevnbyrdig stillet med de øvrige Medlemmer af Fakultetet.

Konsistorium bemærkede i denne Anledning i Skrivelse af 19de Januar 1891, at det maatte støtte Fakultetets Indstilling med sin særlige Anbefaling. Allerede i 1889 havde Konsistorium i Skrivelse af 8de August fremført, hvorledes Billighed talte for, at Dr. Bloch udnævntes til Professor extraordinarius med en Lønning paa 3200 Kr.; men Ministeriet havde dengang ikke ment at burde optage et dermed stemmende Forslag paa Finansministeriets Forslag for 1890—91. Derimod blev Dr. Blochs Honorar af Ministeriet beslaaet forhøjet med 800 Kr., hvilket Forslag Rigsdagen gik ind paa. Det var imidlertid nu, da den farmakologiske Professorplads blev ledig, altså grund til at fremhæve, hvor lidt Dr. Blochs Lønning, selv efter denne Forøgelse, kunde siges nogenlunde at svare til den Plads, han indtog. Ikke alene vilde den yngre Mediciner, der opnaaede den normerede farmakologiske Professorplads, blive betydelig heldigere stillet end han, den ældre Docent, der allerede i mere end 5 Aar havde virket ved Universitetet; men denne Forøgelse viste sig saameget mere paafaldende, som den Docentplads, Dr. Bloch indtog, klædte, ikke alene var ubestridelig vigtigere og mere anstrengende, end den farmakologiske vilde blive det, men overhovedet en af de vigtigste i det lægevidenskabelige Fakultet. Det burde erindres, at Dr. Bloch, som allerede i Spidsen for den ene kirurgiske Afdeling paa Frederiks Hospital ledende den kliniske Undervisning ved denne, havde et dagligt Arbejde, der optog saa stor en Del af hans Tid, at der kun blev forholdsvis levnet ham den Lejlighed til at forøge den ham tillagte kummerlige Løn ved privat Praxis. Naar hertil føjedes, at Dr. Bloch i de 5 Aar, han havde virket i sin ansvarsfulde Stilling, havde lagt megen Dygtighed og Samvit-

tighedsfuldhed for Dagen, kunde Konsistorium ikke undlade at gribe den Lejlighed, der her frembød sig, til at indstille, at der ved Ændringsforslag til Finanslovens 3die Behandling søgtes udvirket, at Dr. Bloch blev stillet jevnbyrdig med de øvrige Medlemmer af Fakultetet med Titel og Løn som ordinær Professor eller, hvis dette skulde vise sig umuligt, i det Mindste blev udnævnt til extraordinær Professor med en Lønning af 3200 Kr.

I Skrivelse af 28de Januar 1891 til Konsistorium udtalte Ministeriet, at ihvorvel det fuldtud maatte erkjende Rigtigheden af Konsistoriums Udtalelser om den foreslaaede Forbedring af Dr. Blochs Stilling som extraordinær Docent ved Universitetet, i hvilken han midlertidig var ansat, saalænge Professoratet i Kirurgi ikke kunde forenes med den tilsvarende Overlægeplads ved Frederiks Hospital, beklagede Ministeriet, paa Grund af de særegne Forhold ved denne Ansættelse, at være ude af Stand til i alt Fald for Øjeblikket til at foretage noget Skridt i den foreslaaede Retning.

III. Forelæsninger, Øvelser og Examina.

1. Den filosofiske Prøve.

I Henhold til den ved Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 27de April 1886 givne Bemyndigelse for det filosofiske Fakultet, jfr. Univ. Aarb. f. 1885—86 S. 49, er det blevet tilladt forskjellige Studerende, der i Januar 1891 havde bestaaet Adgangsexamen, at indstille sig til den filosofiske Prøve i Sommeren 1891, ligesom det er givet forskjellige Studerende, paa Grund af Indkaldelse til Militærtjeneste, Tilladelse til at indstille sig til Prøven til ekstraordinære Tider.

2. Forelæsninger og Examiner under det theologiske Fakultet.

a. *Prøven i patristisk Latin.*

Under 13de November 1890 indsendte Konsistorium til Kirke- og Undervisningsministeriet en Skrivelse fra det theologiske Fakultet, hvori dette meddelte, at det paa Grund af Professor, Dr. theol. Madsens Bortrejse vilde falde vanskeligt at skaffe det fornødne Antal Examinatorer ved den patristiske Prøve i den da forestaaende Examinstermin, ligesom der næppe vilde blive Tid til den mundtlige Prøves Atholdelse i Januar Maaned. Fakultetet anholdt derfor om, at Professor, Dr. phil. V. Schmidt maatte deltage i Examinationen ved fornævnte Prøve samt at Prøvens mundtlige Del maatte afholdes i Tiden umiddelbart før Jul.

Ved Skrivelse af 21de s. M. bifaldt Ministeriet Fakultetets Andragende.

— I Henhold til Fakultetets Indstilling bifaldt Kirke- og Undervisningsministeriet under 26de Januar 1891, at Stød. theol. N. N. paa Grund af Svaghed i den højre Arm maatte, naar han i sin Tid indstillede